

Západní technologická dominance je u konce: Rozvojové země připravené převzít vedení

 rt.com/india/588327-weaponization-technology-developing-world

Vzhledem k tomu, že sankce, kybernetické útoky a sledování jsou stále více využívány některými mocnostmi, aby zvítězily nad jinými, měly by chudší země spojit síly, aby připravily svou digitální budoucnost bez jakýchkoli rizik suverenity.

***Arvind Gupta**, vedoucí a spoluzakladatel Digital India Foundation, politického think-tanku pracujícího v oblastech technologické politiky, digitálního začlenění, etiky umělé inteligence, bezpečnosti dodavatelského řetězce a správy kritických a nově vznikajících technologií.*

Ozbrojování bankovních systémů a digitálních platforem, systematické kybernetické útoky a dohled přiměly tvůrce politik k vytvoření strategie snižování rizika. © Obrázky Getty

V posledních několika letech jsme byli svědky celosvětové pandemie, geopolitických konfliktů, narušení dodavatelského řetězce a ozbrojování netradičních aspektů ekonomiky, zejména digitální ekonomiky.

Ozbrojování bankovních systémů a digitálních platforem, systematické kybernetické útoky a sledování pomocí telekomunikačního hardwaru přiměly státní tvůrce digitální politiky a vedoucí představitele národní bezpečnosti, aby zavedli strategii snižování rizik, aby znovu získali suverenitu nad digitální říší.

„Strategií snižování rizika“ rozumíme rozvoj partnerství založených na důvěře, kde jim ekonomické zájmy, historické vazby, sdílené hodnoty a konkurenční síla partnerů pomáhají zajistit odolnou domácí digitální ekonomiku. V těchto partnerstvích definujeme důvěru v širším smyslu, umožňuje státům prosazovat své národní zájmy a zároveň zajistit ekonomickou bezpečnost. V našem paradigmatu by státy usilovaly o tato partnerství, aby vyvážily své bezprostřední ekonomické potřeby, stavěly na historických vazbách a prohlubovaly své vztahy, postupně se distancovaly od států, kde existuje hodnotový konflikt, a soutěžily o své výrobní a obchodní kapacity.

Dalším způsobem, jak si státy vydobýt suverénní digitální budoucnost, by bylo stavět na základech historických vztahů. Sledujeme také vývoj, kdy státy prohlubují svá historická partnerství v nových oblastech, aby diverzifikovaly své obchodní koše.

[Přečtěte si více](#)

Globální apartheid: Jak koloniální Západ nadále zrazuje zbytek světa

Indie a Rusko mají silné jaderné, vesmírné a obranné vazby; nyní jsme však svědky nadšených rozhovorů o spolupráci v IT, kybernetické bezpečnosti a chytrých městech mezi indickými a ruskými protějšky. Začátkem tohoto roku se 12. setkání rusko-indické pracovní skupiny pro vědu a technologii zabývalo synergiemi v biotechnologii, umělé

inteligenci, kvantových technologiích, kybernetických fyzikálních systémech, oceánografii, lékařských vědách a základní a aplikované fyzice.

V roce 2000 byl ekonomický růst, individuální svoboda a globální konektivita primárními národními prioritami států. Hospodářský růst a konektivita podněcovaly státy, aby otevřely své ekonomiky nadnárodním korporacím. Státy umožnily velkým technologickým platformám stanovit normy zapojení v digitálním světě. Brzy se ukázalo, že tyto platformy fungují bez odpovědnosti vůči místním zákonům.

Zlomyslní aktéři využívali tyto platformy k šíření dezinformací a manipulaci s veřejným míněním. Bohužel tyto platformy byly nasazeny státy a nestátními subjekty, aby dosáhly svých geopolitických ambicí. Přibývá případů kybernetických útoků na podniky, vládní weby a zdravotnická zařízení.

Rostoucí počet případů narušení ochrany osobních údajů prostřednictvím platform sociálních médií přiměl vlády k prosazování přísných zákonů o ochraně osobních údajů a lokalizaci. Pokud jsou technologické platformy v neustálém rozporu s hodnotami států, jako je právní stát a demokratická odpovědnost, pak se díváme na budoucnost, kde budou kladena systematická omezení na to, aby tyto technologické platformy mohly fungovat z jurisdikcí příslušných států.

Státy se obávají zjevné závislosti na zahraničních technologiích pro hospodářský růst, protože to dává asymetrickou moc jiným státům, aby to využily, když vztahy nejsou na pevných základech.

Přečtěte si více

Kromě pouhé ekonomické nepředvídatelnosti, historických vazeb a sdílených hodnot pozorujeme, že státy přinášejí své kombinované konkurenční síly na stůl pomocí multilaterálních institucionálních rámců.

Digitální svět nemá žádné uznávané hranice, a proto je obtížné vyvodit odpovědnost za chování konkrétního špatného herce. Deklarace G20 z Nového Dillí připravila zemím cestu k přijetí aliance One Future Alliance s cílem vybavit země s nízkými a nízkými středními příjmy (LMIC) k rozvoji rámců a strategií pro přípravu jejich digitální budoucnosti bez jakýchkoli rizik suverenity. Kromě toho byl kladen důraz na souhlas se zásadami, které by řídily odpovědné zavádění umělé inteligence pro obecné dobro a posilovaly malé podniky a zemědělské komunity.

Indický model digitální veřejné infrastruktury (DPI) umožňuje státům usilovat o to nejlepší ze soukromých inovací a veřejné odpovědnosti. Na rozdíl od soukromých technologických platforem se indické nástroje DPI staví pomocí open source architektury v kritických oblastech digitální identity, plateb, bankovníctví a zdraví, aby zajistily, že osobní údaje budou uloženy pod zavedenou autoritou.

Přístup k těmto údajům je poskytován se souhlasem uživatelů s využitím technicko-právního přístupu Data Empowerment and Protection Architecture (DEPA), který zajišťuje ochranu vlastních údajů

občanů zákonem a zároveň, že údaje jsou zpřístupňovány prostřednictvím anonymizovaných a šifrované technologie soukromým podnikům nákladově efektivním způsobem vytvářet inovativní modely. DPI s DEPA pomohly Indii vyvážit rizika suverenity a obchodní inovační zájmy. Indie nabídla tuto strategii nasazení jako globální veřejný statek zemím s nízkými a středními příjmy a rozvinutým zemím v rámci mnohostranných a dvoustranných závazků.

[Přečtěte si více](#)

[Odpovědné obchodování se smrtí: Fondy „Probuzení“ přivádějí 5 bilionů dolarů do zbrojního průmyslu](#)

Závěrem lze říci, že strategie snižování rizika je komplexní a mnohostranný přístup, který se snaží vyvážit výhody soběstačnosti a vzájemné propojenosti. Vyžaduje systematické plánování, udržitelné investice a mezinárodní spolupráci, abychom zvládli výzvy a nejistoty digitálního věku a zároveň chránili národní zájmy. V žádném případě si nemyslíme, že by strategie snižování rizika vedla k digitální autarkii, protože by to bylo v rozporu s ekonomickými zájmy států a historickými partnerstvími. Přístup k odstranění rizika navazuje na klasickou mezinárodní teorii řízení a vyhýbání se rizikům.

Různé státy by to sledovaly různě. V rozvojovém světě však vidíme shodu proti zbrojení netradičních bezpečnostních výzev, čímž se do rovnice dostává bezpečnostní rozměr.

Státy by považovaly dlouhodobé hrozby národní bezpečnosti za převažující nad krátkodobými ekonomickými zájmy a prosazovaly by určitou formu digitálního izolacionismu s jasným požadavkem na dohody o sdílení technologií a místní výrobní kapacity. Doufáme, že tato fáze strategie snižování rizika je přechodná, protože státy by využily multilaterální fóra jako BRICS+, G20 a SCO k deeskalaci tohoto napětí a stavěly na opatřeních pro budování důvěry, aby vyvážily obavy o suverenitu a vyhnuly se AI. závody v digitálním zbrojení.

Tento článek byl poprvé publikován diskusním klubem Valdai a editován týmem RT

Prohlášení, názory a názory vyjádřené v tomto sloupci jsou výhradně výroky autora a nemusí nutně představovat výroky RT.